

š.-e farā'ez

غیر همانند:

۱- تهران؛ ملکت؛ شماره نسخه: ۵۸۱۲/۳

آغاز: و این یک حالت نصف آن دو حالت است و بعضی گفته اند که نصف؛ انجام: و حصه دختر بشصت بتک ... (خواننده نشد) مولای عتا ... (خواننده نشد) والله تعالی اعلم. تم الکتاب یعون الملک الوهاب علی ید ... محمد سعید بن حافظ یادگار نسفی ... و قد فرغ من هذه النسخة ... فی شهر رجب المرجب سنة اربعة و سبعین و تسعمائة

شاید از محمد سعید بن حافظ یادگار نسفی باشد. با عنوان شرح کتابی در ارث به مذاهب عامه. ارث به مذاهب عامه. اولین فصل در نسخه موجود: «فصل المانع من الارث اربعة»، آخرین فصل در بیان اسیران است؛ خط: نسخ، بی ک، تا: رجب ۹۷۴ق؛ کاغذ: ترمه، جلد: میشن سیاه، ۶۱گ (۱۱-۷۱پ)، ۲۹ سطر، اندازه: ۱۸/۸×۱۲/۳سم [ف: ۹-۵۳]

۲- قم؛ مورعی؛ شماره نسخه: ۶۸۹۶/۱

آغاز: پس می گویم که مصنف قدس الله سره بعد از آنکه ابواب کتاب را شمرده و ترتیب آنها را بیان کرده و گفته؛ انجام: این است تفصیل این مسئله و بر این ختم شد رساله، و الحمدلله و ارث میراث الأرض و السماء

ترجمه و شرح توضیحی مختصری است بر رساله ای در احکام ارث که پشت جلد به ابن ابی جمهور احسانی نسبت داده شده؛ خط: نستعلیق، بی ک، تا: قرن ۱۱؛ جلد: تیماج مشکى، ۵۴گ (۱-۵۴ر)، اندازه: ۱۳×۱۹سم [ف: ۱۸-۸۹]

● شرح فرائض الإیجاز / فقه / عربی

š.-u farā'id-il-ijāz

وابسته به: ایجاز المحرر؛ اصفهیدی کرمانی، محمود بن محمد (-) (۸۰۷)

تاج الدین محمود بن محمد کرمانی کتاب المحرر فی فروع الشافعية عبدالکریم بن محمد رافعی را گزیده ساخته و آن را «الایجاز» نام نهاده است، این رساله شرحی است با عناوین «قوله»، «اقول» بر بخش فرائض کتاب الایجاز که به خواهش برخی از دوستان شارح نگاشته شده و طی آن از شنیده های استادش علاء الملة و الدین سود جسته و در مقدمه از آن به بزرگی یاد کرده است.

[فهرس محظوظات جامعة ام القرى ۱۲۶/۳؛ فهرست اوقاف موصل ۱۷۷/۲؛ کشف الظنون ۱۶۱۲/۲]

قم؛ مورعی؛ شماره نسخه: ۱۳۸۶۰/۱

آغاز: الحمد لواجب الوجود الذى ارسل الرسل لتبيين الشرايع للانام و انزل عليهم الكتب لاحكام الاحكام ... اما بعد فقد التمس منى بعض اصحابى وفقهم الله ... ان اكتب شيئا على كتاب فرائض

الایجاز؛ انجام: و لا يتعدد منهم ايضا الا الاخ و اذا لم يكن البجد موجوداً لم يكن ان يجتمع ...

خط: نسخ، بی ک، تا: قرن ۱۰؛ افتادگی: انجام؛ مصحح، محشی؛ واقف: محمد علی فتحی، ۱۲۶۰ق؛ کاغذ: فرنگی، ۸۳گ (۱-۸۳پ)، ۱۴ سطر، اندازه: ۱۱×۶/۵سم [ف: ۳۵-۲۱۷]

● شرح الفرائض البهائية / فقه / عربی

š.-ul-farā'id-il-bahā'iyya

جامعی، محیی الدین بن عبد اللطیف

jāme'ī, mohyī-d-dīn ebn-e 'abd-ol-latif

وابسته به: الفرائض البهائية = الموارث؛ شیخ بهائی، محمد بن حسین (۹۵۳-۱۰۳۰)

شرح مزجی مختصری است بر قسمت احکام ارث از کتاب «حبل المتین» شیخ بهاء الدین عاملی.

آغاز: الحمدلله الذى لا يحيط بجميع نعمه عدد العادين و لم يدرك وصف كنهه أحد من الاولين و الاخرين ...

انجام: و نسأله من فضله و كرمه ان يجعله خالصاً لوجهه الكريم موجباً لثوابه الجزيل و أن يغفر لنا ما قصرنا فيه من خلل فى ايرادته و غلط فى عباراته انه هو الغفور الرحيم.

۱- قم؛ مورعی؛ شماره نسخه: ۱۱۱۸/۴

آغاز و انجام: برابر

تذکر: نام مؤلف به استاد نسخه شماره ۲۳۶۲/۱ تعیین شد؛ خط: نسخ، ک: حسن بن خمیس، تا: چهارشنبه ۶ جمادى الاول ۱۰۹۴ق؛ مصحح، محشی؛ جلد: تیماج قهوه ای، ۱۰گ (۱-۱۲۹ر-۱۳۸پ)، ۲۵ سطر، اندازه: ۲۸/۵×۱۹سم [ف: ۳-۲۸۹]

۲- قم؛ مورعی؛ شماره نسخه: ۲۳۶۲/۱۰

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی ک، تا: ۲۵ رجب ۱۳۰۱ق؛ جلد: تیماج قهوه ای، ۱۶گ (۲۱۸-۲۳۳ر)، اندازه: ۲۱×۱۶سم [ف: ۶-۳۴۶]

● شرح الفرائض الرحبية / فقه / عربی

š.-ul-farā'id-ir rahbiyya

وابسته به: بغية الباحث عن جمل الموارث = الارجوزة الرحبية؛ ابن متفنه، محمد بن علی (۴۹۷-۵۷۷)

چلبی در عنوان «الفرائض الرحبية» می گوید: ارجوزه ای است به نام «بغية الباحث» که آن را جلال سیوطی (۸۴۹-۹۱۱ق) شرحی مزجی ساخته است. آغاز: «اول ما نستفتح المقالا xx بذكر حمد ربنا تعالی» و در نسخه ای: «الحمد لله على ما أنعمنا xx مدأ به يجلو عن القلب العما». شرح کننده زیرین، منظومه را «المقدمة الرحبية» خوانده است و نام سراینده در آن نیست، جز اینکه در برگ ۲ این نسخه، با خامه ای که گویا از صدر الافاضل شیرازی (۱۲۶۸-۱۳۵۰) باشد چنین معرفی شده است: ارجوزه رحبية از شیخ

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیستم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازماناسناد

DIA 276258

و.کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳